

[Dupont.]

hvor der socialt og kulturelt må sættes ind. Vil vi en reel ligestilling og ophjælpning af den grønlandske befolknings medarbejde i opbygningen, må man også fortsætte den videnskabelige samfundsforskning.

Selv om man med de arbejder om befolkningssituationen og om erhvervsvalg, som netop er ved at blive afsluttet, mener at have dækket det vestgrønlandske område, skal det ikke glemmes, at hele det østgrønlandske område slet ikke er udforsket. Dertil kommer, at videnskabsmændene nok vil mene, at der endnu er områder, der trænger til at blive undersøgt også i Vestgrønland.

Jeg ønsker derfor at henstille til det høje ting og til den højtærede Grønlandsminister, at man tager denne sag op til en alvorlig drøftelse. Jeg er fuldt ud klar over, at der skal spares, og at staten ofrer betydelige beløb på Grønland, men det forekommer mig ikke rigtigt, at man vil spare netop dette forholdsvis beskedne beløb.

Jeg forstår udmærket den bitterhed, der er kommet til orde bl. a. fra formanden for samfundsforskningen i Grønland, professor Franz From, der til Aktuelt mandag den 3. december — jeg beder om formandens tilladelse til et citat — bl. a. siger:

„Vi tror, vi har gjort et arbejde, der har været til nytte. Vi har aldrig hørt andet. Derfor virker det ejendommeligt, at man i stedet for at støtte os, opfordre os til at gå videre, bare standser bevilningerne. Man nedsætter et udvalg, og så skal det slås med myndighederne om at få bevillinger. Det haster med at få begyndt undersøgelserne i Østgrønland. Man skulle hellere have bedt os om at skynde os med at komme i gang i stedet for at fortælle, at nu er der ikke flere penge. De rapporter, der er udsendt om samfundsforhold i Vestgrønland, har i høj grad haft betydning for udviklingen“.

Gennem mit arbejde i folketingets Grønlandsudvalg har jeg konstateret, at professor Franz From har ret i sine betragtninger, hvorfor vi simpelt hen ikke kan være bekendt at standse dette betydningsfulde arbejde. Måske skulle beløbet være større end de 100.000 kr. for det kommende finansår, men jeg henstiller i hvert fald, at der ved finanslovsforslagets anden behand-

ling fremkommer et beløb, der betyder, at forskningen ikke standses, men øges til også at omfatte Østgrønland. Det skulle jo ikke være udelukket, at der gennem en nøjere gennemgang af posterne på hele ministeriets budget skulle kunne findes muligheder for, at dette arbejde kan fortsættes.

Erik Kragh: Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen benyttede i sin tale i går — traditionen tro — lejligheden til at fremsætte de sædvanlige betragtninger om, at dansk militærvæsen er nytteløst og farligt for landet.

Da det jo ikke er en udenrigspolitisk debat, vi har, skal jeg afholde mig fra at imødegå det ærede medlems påstande; det er gjort tidligere og bliver vel også nødvendigt i fremtiden. Jeg skal blot henlede tingets opmærksomhed på den argumentation, det ærede medlem anvendte. Det var ikke en analyse af de faktorer, der er grundlag for en stillingtagen for eller imod forsvarets nødvendighed, men alene en stillen militæరుdgifterne op som relief for manglende sygehuse, skoler, plejehjem o. s. v. For enhver, der tænker blot en lille smule over dette, er hensigten så åbenbar, at det næppe er en form for argumentation, der pynter på den politiske diskussion.

Ud over sine, hvad man måske med lidt velvilje kan kalde for principielle betragtninger om forsvaret, gav det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen nogle oplysninger om udgifterne til de danske forsvarsattachéer i forskellige lande og de efter det ærede medlems mening astronomiske beløb, der medgår hertil. Nu er det naturligvis ikke min opgave at gå den højtærede minister i bedene i denne debat, men jeg kan dog ikke tilbageholde min undren over, at det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen ikke sætter sig ordentligt ind i, hvad han taler om, og derved giver tinget vildledende oplysninger, der kan give indtryk af et stort antal forsvarsattachéstillinger. Det ærede medlem talte, så vidt jeg husker, om, at der var 2 forsvarsattachéer i Oslo, 5 i Paris og 3 i Washington. Dette er ikke rigtigt, og det ærede medlem kunne ved en opringtoning til forsvarsministeriet på 2 minutter have fået klarhed over de faktiske forhold.